

Εισήγηση από το Αναρχικό Στέκι Ναδίρ

*“Ο αναρχισμός είναι είτε παράνομος,
είτε δεν είναι αναρχισμός”*

Gustavo Rodriguez

Η φύση της αναρχίας είναι να φλερτάρει με την ουτοπία και δεν υπάρχει ούτε ένας λόγος να προδώσουμε τη φύση της. Το βιβλίο του Gustavo Rodriguez “Το Άρωμα της Φωτιάς” μας μιλάει για την αναρχία που γίνεται βιώσιμη μόνο ως πρακτική θεωρία. Μια αναρχία που για να είναι επικίνδυνη πρέπει να ξεκαθαρίσει την ταυτότητα της και να αντιληφθεί το ρόλο της.

Σήμερα που ο τριπολικός κόσμος είναι ξανά εμπόλεμος οφείλουμε ν’ αναλύσουμε και να ερμηνεύσουμε τα χαρακτηριστικά και τις κινήσεις των κρατών και της κυριαρχίας. Η οικονομίστικη ανάλυση είναι μια επιφανειακή προσέγγιση. Μια μαρξιστική προσέγγιση που πλέον θεωρείται ξεπερασμένη.

Τα κράτη και η κυριαρχία δεν είναι μόνο οικονομικές συναλλαγές, σχέσεις παραγωγής και εμπόριο πετρελαίου. Είναι πολλά παραπάνω. Είναι βιοεξουσία και βιοπολιτική. Δεν επιδιώκουν μόνο οικονομική εκμετάλλευση. Τα κράτη θέλουν να κατέχουν το μονοπώλιο όχι μόνο στην οικονομία αλλά και στην ηθική, στην εικόνα, στη σκέψη, στο συναίσθημα.

Μόνο με υπαρξιακή ανάλυση, μπορούμε να ερμηνεύσουμε τις κινήσεις τους. Είναι αριβίστες, κυνικοί και αλαζόνες, έμποροι ελπίδας και φόβου, εριστικοί και απαξιωτικοί προς τον οποιοδήποτε, ναρκισσιστές που ταΐζουν το υπερεγώ τους καταστρέφοντας τα πάντα. Αυτή η κατάσταση δε μπορεί να αλλάξει με δικαιωματισμούς, κοινωνικά συσσίτια, αυτόνομα σχήματα σε σχολές, εργατικές διεκδικήσεις, πορείες-περιπάτους, πολιτικές διαμαρτυρίες και κινήσεις πολιτικής ανυπακοής. Τέτοιες κινήσεις παράγουν αρμονία και δεν πρόκειται να γίνει καμιά εξέγερση με αρμονικό τρόπο. Αυτό δεν θεωρείται αναρχία όπως θέλουν να παρουσιάζεται αλλά είναι δράσεις που χαρακτηρίζουν άλλους πολιτικούς χώρους και ομάδες.

«Ne travaillez jamais»

“Μη δουλεύετε ποτέ”

(Guy Debord)

Ν’ αποδημήσουμε την ηθική της εργασίας. Θα πρέπει στην ουσία να επανεξετάσουμε τις δράσεις μας και να ξεκαθαρίσουμε τη σημασία των λέξεων. Όταν προσεγγίζουμε χωρίς πολιτική ορθότητα ζητήματα όπως η εργασία ή ο πόλεμος τότε απλά διαιωνίζουμε το κεφάλαιο.

Η αναρχία μιλάει για καταστροφή σε χρόνο ενεστώτα. Δεν είναι προορισμός αλλά βίωμα στο εδώ και τώρα. Δεν υπάρχει νόμιμος αναρχισμός ούτε αναίμακτη εξέγερση. Δεν πιστεύουμε στην “δικαιοπραξία της μάζας”.

Σαν πρόταση ο Gustavo Rodriguez προτάσσει το αναρχικό ιλλεγκαλισμό. Στο ζήτημα της εργασίας δεν απαντάμε με οικονομική εξιλέωση αλλά με άρνηση εργασίας και ανάκτηση πόρων είτε ως “ατομική επανάκτηση” είτε ως “επαναστατική απαλλοτρίωση”. Άρνηση εργασίας σημαίνει ταυτόχρονα απόρριψη της αλλοτρίωσης. Σημαίνει ότι παίρνεις πίσω τον έλεγχο του χρόνου και της ζωής σου.

Οι περισσότερες επαναστάσεις έχουν δύο σκοπούς.

Ο ένας είναι να καταστρέψουν μια παλιά μορφή κοινωνίας και ο άλλος να εγκαθιδρύσουν το νέο είδος κοινωνίας που οραματίστηκαν οι επαναστάτες... Δεν τρέφουμε αυταπάτες για την δυνατότητα δημιουργίας μιας νέας, ιδεώδους μορφής κοινωνίας. Σκοπός μας είναι μονάχα να καταστρέψουμε το υφιστάμενο είδος κοινωνίας.

Theodore Kaczynski
(Unabomber)

Η “επανάσταση του στομαχιού” είναι ένας αριστεριστικός καλοσυντηρημένος μύθος. Η εξαθλίωση δε φέρνει εξέγερση. Η πείνα δε σφυρηλατεί εξεγερμένους αλλά αντιθέτως ανθρώπινη παραίτηση. Οι εξαθλιωμένοι ακόμα και αν εξεγερθούν το μόνο που ζητάνε είναι κρατική ευημερία. Τέτοιες εξεγέρσεις το κράτος και η κυριαρχία έχουν τους τρόπους να τις κατευνάζουν είτε με καταστολή είτε με παραχωρήσεις είτε με το θάμα.

Ο εξαθλιωμένος είναι έρμαιο κρατικών εκβιασμών. Η εξαθλίωση προκαλεί αδυναμία, απάθεια και στο τέλος παραίτηση. Γι’ αυτό και ο ταξικός πόλεμος είναι ξεπερασμένος.

Να γκρεμίσουμε το προφίλ του «κοινωνικού αγωνιστή» χωρίς να χάσουμε την επαναστατική ηθική μας. Να είμαστε παράνομοι χωρίς να χάσουμε τη δημόσια παρουσία μας.

Να γίνουμε πραγματικά επικίνδυνοι ώστε να μην καταλήξει η αναρχία ένα “απολιθωμένο έκθεμα” στο μουσείο των αποτυχημένων επαναστάσεων.

Το «άρωμα της φωτιάς» είναι το άρωμα της ελευθερίας.

Αδιάκοπες ρήξεις με κράτος, κυριαρχία και ρεφορμισμό.

Να φτάσουμε στο σημείο που δεν υπάρχει επιστροφή.

Απρίλης 2026,
Αναρχικό Στέκι Ναδίρ